

چکیده

عملکرد شغلی یکی از با اهمیت‌ترین متغیرهایی است که محققین مدیریت منابع انسانی همواره توجه ویژه‌ای به آن دارند. عوامل بسیار زیادی وجود دارد که بر عملکرد شغلی تأثیرگذار است، اما در این تحقیق رهبری قابل‌اعتماد و رابطه‌ی رهبر-عضو به‌عنوان عوامل مؤثر بر آن مورد بررسی قرار گرفته‌اند. از این‌رو پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر رهبری قابل‌اعتماد بر عملکرد شغلی با نقش میانجی مبادله رهبر-عضو در میان کادر پرستاری بیمارستان‌های شهر رشت انجام شده است. این پژوهش از لحاظ رویکرد کمی، از نظر هدف کاربردی، از نظر نحوه‌ی گردآوری داده‌ها توصیفی و با توجه به نحوه تجزیه و تحلیل اطلاعات از نوع همبستگی می‌باشد. جامعه آماری این پژوهش ۲۲۵۴ نفر از پرستاران بیمارستان‌های دولتی و خصوصی شهر رشت را شامل می‌شود که با استفاده از فرمول کوکران ۳۲۹ نفر از آن‌ها با توجه به محل خدمت به صورت طبقه‌ای متناسب با اندازه هر یک از بیمارستان‌ها، به‌طور تصادفی انتخاب شدند. برای گردآوری داده‌های پژوهش، از پرسشنامه‌ای ۴ بخشی شامل سؤالات عمومی، سؤالات مربوط به رهبری قابل‌اعتماد، سؤالات مربوط به عملکرد شغلی و سؤالات مربوط به مبادله رهبر-عضو بر اساس مدل اولیو و همکاران استفاده شده است. داده‌ها پس از جمع‌آوری بر اساس فرضیه‌های پژوهش و با استفاده از برنامه‌های آماری Smart PLS در دو سطح توصیفی و استنباطی با استفاده از مدل‌سازی معادلات ساختاری با رویکرد حداقل مربعات جزئی (PLS) و تحلیل مسیر تجزیه و تحلیل شدند. یافته‌های نهایی پژوهش بیانگر آن است که رهبری قابل‌اعتماد بر عملکرد شغلی کارکنان پرستاری بیمارستان‌های رشت با نقش میانجی مبادله رهبر-عضو تأثیر دارد و فرضیه تحقیق پذیرفته می‌شود و میزان تأثیر نیز برابر با ۰/۶۰۵ است. از سوی دیگر با توجه به عدم تأیید تأثیر مستقیم رهبری قابل‌اعتماد بر عملکرد شغلی کارکنان، می‌توان بیان داشت که نوع میانجیگری مبادله رهبر-عضو، کامل محسوب می‌گردد.

کلیدواژه: رهبری قابل‌اعتماد، عملکرد شغلی، مبادله رهبر-عضو